

Nagy Imre:

VIVISZEKCIÓ / 1.

Megérkezett a cigánycirkusz. Kiöntik a fűrészport, vastagon; a sátrakat felfujják majdnem saját méretükre; a körhinta alá áll két napszemüveges, borostával kitápátázva - a következőkben ők ezek és csakis ezek lesznek.

A lövöldében megtalálható a bika: félmeztelenül töri meg és tölti a puskákat. Az erek betegesen sok kanyarulatot tesznek meg a karján. Egy sápadt, vasárnapi figurának ordít, aki lőni akar a kifizetett jegyért. Szólni kell a tábor nőiről is. Az érett negyvenes a műanyagoknál cigarettázik feszülő kötöttpulóveresen. A 17 éves sört ad a szomjazó everybodynek- jó szűk nadrágjában virul a fiatalság. Több percen át lehet állni a sárban /mert nagyon lassan bár, de esik az eső/, sört venni, stb. Az a gondolat lapul, s ha eljön az ideje, kitarul és befogad.

Az eső persze tovább fog esni, s ez jelent is valamit; sejtjed is mit, de ez csak egy gondolat, s félsz, hogy ez kevés lesz.

Az eső ezután is esik: s te kételkedni kezdel minden jelentésben és minden sejtésben. Már félsz.

S mivel az eső semmi pénzért nem állna el, mindez folytatódik egyenesen és érthetően, te pedig szinte futva távozol, s arról akarsz meggyőzni magad, hogy ez az egész ugyanis unalmas volt /ami állhatatosságod s szorgalmad dicsérve, sikerül is/. _____